

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317202898
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317202898.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátkou: JUDr. Soňa Pohovejová, so sídlom Bratislava, Záhradnícka 37, proti žalovanému: R. N., nar. XX.X.XXXX, adresa O., Z. XXXX/XX, zastúpenému advokátom: JUDr. Ľudovít Štanglovič, so sídlom Šaľa, Jarmočná 2264/3, o zaplatenie 18.242,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 26C/12/2017-55 zo dňa 23.11.2017, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a **v e c m u** **v r a c i**
a **n a** ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. vyslovil, že žalovanému priznáva 100% náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne citáciou ust. § 12 ods. 2 písm. a) zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vecne tým, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému náhrady poistného plnenia v zmysle citovaného ustanovenia, ktoré žalobca vyplatil poškodenému S. U. vo výške 18.242,- Eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, v dôsledku škody na zdraví, ktorú poškodený utrpel pri dopravnej nehode, ktorú mal dňa 6.10.2012 zaviniť žalovaný, a to pod vplyvom návykovej látky. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 30.9.2008 poistnú zmluvu č. 6548158409 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na dobu neurčitú. Dňa 6.10.2012 došlo k dopravnej nehode tak, že žalovaný ako vodič vozidla zn. ALFA Romeo, EČV: GA521BC jazdil vozidlom na ceste I. triedy č. I/57 Šaľa - Galanta, pri predbiehaní vozidla zn. Renault Thalia, EČV: GA501AO, ktorého vodičom bol S. U. a spolujazdcom M. U., žalovaný nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu vozidla a najmä rýchlosti svojej jazdy, v dôsledku čoho zozadu narazil do vozidla zn. Renault Thalia a toto auto narazilo do stromu, pričom S. U. utrpel mnohopočetné zranenia a jeho spolujazdec M. U. utrpel zranenia nezlučiteľné so životom, na ktoré na mieste dopravnej nehody zomrel. Spornou a v konaní podľa súdu nepreukázanou skutočnosťou tvrdenu žalobcom bola tá, že žalovaný bol v čase dopravnej nehody pod vplyvom návykovej látky, ktorú skutočnosť mal žalobca za dostatočne preukázanú obžalobou podanou v trestnej veci sp. zn. 29T/93/2014. Súd uviedol, že v zmysle ust. § 12 ods. 2 písm. a) zák. č. 381/2002 Z. z. je preukázanie vedenia vozidla pod vplyvom návykovej látky hmotnoprávnym predpokladom priznania regresného nároku. Súd sa však v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalovaného o tom, že vzhľadom na zásadu prezumpcie nevinny možno predmetnú skutočnosť považovať za jednoznačne preukázanú len predložením právoplatného rozhodnutia o spáchaní priestupku alebo trestného činu žalovaným, čo v danom prípade vykonané nebolo. Súd sa stotožnil s názorom žalovaného aj v časti nepreukázania poistného plnenia v prospech poškodeného, nakoľko interný PC výstup predložený

žalovaným neobsahuje podpis subjektu, ktorý ho vydal a teda za pravosť obsahu nesie zodpovednosť, pričom nepreukazuje splnenie dlhu podľa ust. § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

3. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vzhľadom na plný procesný úspech žalovaného vo veci, mu priznal právo na 100% náhradu vzniknutých trov konania a trov právneho zastúpenia.

4. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na základe § 389 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Mal za to, že jeho nárok je dôvodný a bol riadne preukázaný čo do dôvodu i výšky. Ako odvolací dôvod uviedol, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. b/ a d/ CSP). Žalobca nesúhlasil so závermi súdu. Mal za to, že z listinného dôkazu - predloženej obžaloby, je nesporné, že orgány činné v trestnom konaní vykonali rozsiahle dokazovanie a elektronickým meračom bola žalovanému nameraná hodnota 0,97 mg/l alkoholu v krvi, expertíznym skúmaním bola v jeho vzorke potvrdená prítomnosť stôp kyseliny 11-nor-THC-9-karboxylovej, čo dokazuje, že žalovaný bol v čase vzniku dopravnej nehody aj pod vplyvom tetrahydrokanabinolu - účinnej látky konope, resp. hašiša.

5. Žalobca dôvodil, že ak súd napriek skutočnostiam, ktoré sú uvedené v obžalobe, nepovažoval za dostatočne preukázanú skutočnosť, že žalovaný v čase dopravnej nehody bol pod vplyvom návykovej látky, mal správne procesne postupovať tak, že konanie mal prerušiť až do právoplatného skončenia trestného konania, pretože súd je v zmysle ust. § 193 CSP viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Žalobca videl pochybenie súdu v tom, že sa stotožnil výlučne s obranou žalovaného a na dôkazy predložené žalobcom neprihliadol. Poukazoval na to, že mu plynie zákonná lehota na uplatnenie práva postihu za jazdu pod vplyvom návykových látok, preto nie je možné, aby si žalobca uplatnil nárok až na základe právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní, nakoľko trestné konania spravidla trvajú dlhšie, ako je premlčacia doba na uplatnenie práva postihu.

6. Žalovaný odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalobcu predložil prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd podľa § 387 CSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že považuje za nesprávne tvrdenie žalovaného o tom, že z predloženej obžaloby je nesporné a dokázané, že žalobca viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, nakoľko obžaloba nie je dôkazom o skutku ani jeho realite, ale je podkladom na súdne konanie v trestnom konaní. Žalobca pritom okrem poukázania na obžalobu nenavrhol a ani nepreložil žiaden dôkaz k preukázaniu jeho tvrdenia o tom, že žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky a jednoznačne tak neuniesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažovalo a ktoré bolo determinované normou § 12 ods. 2 písm. a) zák. č. 381/2001 Z. z. s ohľadom na jeho nárok a jeho skutkové vymedzenie. Fakt, že žalobca bol presvedčený o tom, že obžaloba dostatočne preukazuje jeho kľúčové skutkové tvrdenie vyplýva aj z textu odvolania, kde žalobca znova odkazuje len na obžalobu ako dôkaz, a teda je zrejmé, že iné dôkazy k preukázaniu rozhodujúceho tvrdenia ani nenavrhol. Námietka žalobcu v odvolaní, že z predloženej obžaloby je nesporné, že žalovaný bol v čase vzniku dopravnej nehody aj pod vplyvom tetrahydrokanabinolu, nekorešponduje so žiadnym relevantným odvolacím dôvodom, keďže žalobca neodôvodnil svoje odvolanie odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (nesprávne skutkové zistenia), a preto je citovaná námietka v odvolacom konaní irelevantná a odvolací súd na ňu nemôže prihliadať, pretože už uplynula koncentračná lehota v zmysle § 365 ods. 3 CSP.

7. Žalovaný tiež uviedol, že stotožnenie sa súdu s argumentmi žalovaného neznamená porušenie práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie, keďže jeho porušením nie je uvedenie takých dôvodov v odôvodnení rozhodnutia súdu, ktoré sú v neprospech žalobcu. Právo na spravodlivé súdne konanie nie je porušené tým, že súd uvedie dôvody, z ktorých vyplýva, že sa nestotožnil so stranou. Odôvodnenie rozsudku je jasné a zrozumiteľné a odpovedá na rozhodujúce otázky vymedzené žalobcom ako iniciátorom sporu. Súd sa nedopustil ani tzv. inej vady konania neprerušením predmetného konania. Žalobca nevymedzil žiadnu predbežnú otázku, ktorú by nebol súd oprávnený riešiť a žalobca po celú

konanie na prvoinštančnom súde poukazoval na to, že obžaloba priložená k žalobe preukazuje vedenie motorového vozidla žalovaným pod vplyvom návykovej látky, ktorého sa pridrižiava i v odvolaní. Postup súdu v rámci § 162 CSP je výsledkom procesu tvorby jeho vlastného právneho názoru na predmetnú vec a prerušenie je relevantné len vtedy, ak súd sám na základe jeho úvahy dospeje k názoru o potrebe rozhodnutia o určitej právnej otázke. V danom štádiu už nemá súd povinnosť vysporiadať sa aj s tak nepriamym a účelovým návrhom žalobcu na prerušenie konania.

8. Ďalšie písomné podania strany v odvolacom konaní nepodali.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 v spojení s § 356 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a d/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnutné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na odvolaciu argumentáciu uplatnenú žalobcom, bolo posúdiť, či vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania obstojí záver súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovaný spôsobil dopravnú nehodu pod vplyvom návykovej látky a že žalobca poskytol tvrdené poistné plnenie, na základe čoho si uplatňuje svoj regresný nárok voči žalovanému. Po oboznámení sa s obsahom spisu, dosiaľ vykonaným dokazovaním a odôvodnením preskúmaného rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že pre závažné procesné pochybenia prvoinštančného súdu, jeho závery v tomto smere nie je možné preskúmať.

11. Súd prvej inštancie totiž zásadným spôsobom pochybil, pretože svoj záver o absolútnom neunesení dôkazného bremena žalobcom riadnym spôsobom v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP presvedčivo neodôvodnil. Z preskúmaného písomného vyhotovenia rozsudku je zrejmé, že súd založil svoje rozhodnutie na závere, že vzhľadom na zásadu prezumpcie neviny možno mať skutočnosť, že žalobca bol v čase dopravnej nehody pod vplyvom návykovej látky, preukázanú len predložením právoplatného rozhodnutia o spáchaní priestupku alebo trestného činu žalovaným, čo však v danom prípade splnené nebolo. Na druhej strane prvoinštančný súd ale mal za preukázané, že: „Dňa 06.10.2012 došlo k dopravnej nehode tak, že žalovaný ako vodič OMV zn. ALFA Romeo, EČV: GA521BC jazdil vozidlom na ceste I. triedy č. I/57 Šaľa - Galanta, pri predbiehaní OMV zn. Renault Thalia, EČV: GA501AO, ktorého vodičom bol S. U. a spolujazdcom M. U., žalovaný nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu vozidla a najmä rýchlosti svojej jazdy, v dôsledku čoho zozadu narazil do OMV zn. Renault Thalia a toto auto narazilo do stromu, pričom S. U. utrpel mnohopočetné zranenia a jeho spolujazdec M. U. utrpel zranenia nezlučiteľné so životom, na ktoré na mieste dopravnej nehody zomrel,“ ktorý opis skutku - priebehu dopravnej nehody a jej zavinenie súhlasí s tým, ako je opísaný v obžalobe zo dňa 13.6.2014 v trestnej veci sp. zn. 29T/93/2014. Predloženú obžalobu však súd už za dostatočný dôkazný prostriedok preukazujúci, že žalovaný v čase dopravnej nehody viedol vozidlo pod vplyvom návykovej látky nepovažoval, pričom tento svoj záver nijako neodôvodnil, neuviedol, či obžalobu podanú prokurátorom v trestnej veci považuje alebo nepovažuje za listinný dôkazný prostriedok, akej sily a z akých dôvodov. Z podanej obžaloby pritom okrem opisu priebehu dopravnej nehody, ktorý si súd osvojil, vyplýva aj to, že žalovanému bola elektronickým meračom v čase o 6.08 hod. dňa 6.10.2012 nameraná hodnota 0,97 mg/l alkoholu v krvi a expertíznym skúmaním bola v jeho krvi potvrdená prítomnosť stôp kyseliny 11-nor-THC-9-karboxylovej. Pretože prvoinštančný súd podanú obžalobu ako dôkazný prostriedok (§ 187 ods. 2 CSP) riadne nevyhodnotil, neuviedol, či túto listinu považuje, alebo nepovažuje za dôkaz, či ide prípadne o dôkaz zákonný/nezákonný, priamy/nepriamy atp., nie je v tomto smere jeho rozhodnutie preskúmateľné. Ďalej sa súd stotožnil s obranou žalovaného, že interný výpis z PC žalobcu, nepreukazuje splnenie dlhu žalobcom, pričom tento svoj záver znova žiadnym spôsobom neodôvodnil. Žalobca predložil na preukázanie úhrady poistného plnenia listinný dôkaz, žalovaný spochybnil jeho vierohodnosť a tú skutočnosť, či tento dôkaz preukazuje aj pripísanie peňažnej

sumy na účet poškodeného. Prvoinštančný súd iba stručne konštatoval, že táto listina nepreukazuje splnenie dlhu, pričom žiadne konkrétne dôvody, na ktorých založil tento svoj záver neuviedol. Aj v tomto smere je teda rozhodnutie prvoinštančného súdu nepreskúmateľné.

12. V zmysle § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa musí uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na riadny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a vylučujúcu ťubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Ust. § 191 a § 220 ods. 2 CSP, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 191 ods. 1 CSP. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia v zmysle cit. ust. § 220 ods. 2 CSP musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na strane druhej. Súd musí vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné, racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Všeobecný súd teda nemusí dať odpoveď na úplne všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami.

14. Pri posúdení odôvodnenia preskúmaného rozsudku vyššie popísanými zákonnými požiadavkami kladenými na jeho odôvodnenie je nesporné, že preskúmané rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil spôsobom nezodpovedajúcim požiadavkám zákona, nakoľko odôvodnenie zamietnutia žaloby, ktoré je koncentrované v ods. 8 preskúmaného rozsudku je všeobecné, nekonkrétne, nepodložené a v dôsledku toho sú skutkové i právne závery súdu prvej inštancie úplne nepreskúmateľné. Právo na spravodlivý proces je pritom naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

15. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

16. Navyše prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie aj na nesprávnom právnom posúdení veci, keď dospel k záveru, že skutočnosť, či žalovaný bol v čase dopravnej nehody pod vplyvom návykovej látky, možno mať za preukázanú len predložením právoplatného rozhodnutia o spáchaní priestupku alebo trestného činu žalovaným, ktorý dosiaľ vydaný nebol. V zmysle ust. § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin alebo priestupok a o tom kto ich spáchal. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný dokonaný trestný čin, znamená viazanosť civilného súdu konštatovaným zavineným protiprávnym konaním určitého páchatela. Súd však nie je viazaný oslobodzujúcim rozsudkom, okrem prípadu, ak sa v ňom konštatuje, že skutok nespáchal žalovaný. Súd v civilnom sporovom konaní v zmysle § 193 CSP tiež nie je viazaný výrokom trestného rozsudku o náhrade škody, i keď právoplatné prisúdenie nároku na náhradu škody v adhéznom konaní bráni prejednaniu rovnakej veci v civilnom sporovom konaní v tom rozsahu, v akom bolo o náhrade škody rozhodnuté. Pretože nárok uplatnený v tomto konaní poisťovňou, je nárokom odlišným od nárokov, ktoré môžu byť priznané poškodeným v trestnom konaní, rozhodnutie o náhrade škody v trestnom

konaní nepredstavuje prekážku rozhodnutej veci v tomto konaní. V prípade právoplatného odsúdenia žalovaného za trestný čin, môže takéto rozhodnutie uľahčovať dôkaznú situáciu žalobcovi, pokiaľ ide o preukázanie tvrdeného zavineného protiprávneho konania žalovaného a konkrétnych okolností, za ktorých k nemu došlo. Kým však takéto rozhodnutie v trestnom konaní vydané nebolo, je súd oprávnený vykonať dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu veci pre rozhodnutie o nároku poisťovne na náhradu vyplateného poistného plnenia v zmysle ust. § 12 ods. 2 písm. a) zák. č. 381/2001 Z. z., a to aj pokiaľ ide o posúdenie otázky či sa žalovaný dopustil tvrdeného protiprávneho konania pod vplyvom návykovej látky. Navyše prvoinštančný súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaný zaviniel dopravnú nehodu dňa 6.10.2012, ktorú skutočnosť žalovaný v konaní ani nepoprel, potom nie je podstatné, či v trestnom konaní bude tento skutok kvalifikovaný ako trestný čin, prípadne priestupok a civilný súd je ďalej oprávnený sám preskúmať otázku, či v čase dopravnej nehody bol žalovaný pod vplyvom návykovej látky. V danom prípade teda pre rozhodnutie súdu nie je podstatné, či bude žalovaný uznaný vinným z trestného činu, ale či bol v čase dopravnej nehody pod vplyvom návykovej látky. Z podanej obžaloby pritom vyplýva, že elektronickým meračom ako aj expertíznym skúmaním mala byť žalovanému zistená prítomnosť alkoholu, ako aj omamných látok v krvi. Prvoinštančný súd však predloženú obžalobu ako listinný dôkaz náležite nevyhodnotil, ako už bolo uvedené vyššie.

17. Pokiaľ ide o toto nesprávne právne posúdenie veci prvoinštančným súdom, odvolací súd zistil, že súd sa dopustil ďalšieho procesného pochybenia, ktoré nepriamo vyplýva aj zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov, keď súd na pojednávaní dňa 23.11.2017 nepostupoval v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP a stranám neoznámil svoje predbežné právne posúdenie veci. Žalobca sa potom mohol dôvodne domnievať, že predložená obžaloba na preukázanie jeho nároku postačuje. Pokiaľ súd stranám na pojednávaní v rámci postupu podľa § 181 ods. 2 CSP neoznámil, že rozhodnutie v trestnej veci považuje pre rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu za rozhodujúce, pričom sám konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP neprerušil a následne žalobu pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom z tohto dôvodu zamietol, znemožnil tým svojim postupom strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa pritom súd dôvodom, pre ktoré považuje rozhodnutie v trestnej veci za podstatné bližšie nevenoval, odkázal iba na zásadu prezumpcie neviny.

18. Nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť súdneho rozhodnutia musí byť napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu; konvalidácia tohto nedostatku súdom vyššieho stupňa neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy (tiež pre zachovanie princípu dvojinštančnosti). Tomu zodpovedá aj znenie ust. § 388 CSP, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Pokiaľ teda existujú dôvody pre zrušenie rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť (viď mutatis mutandis rozhodnutie NS SR 7Cdo 157/2011).

19. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie v relevantných záveroch riadne zákonným spôsobom neodôvodnil ani právne a ani vecne, nie je možné tento nedostatok napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

20. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude po vyhodnotení všetkých v konaní vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach, po posúdení zisteného skutkového stavu podľa náležitých hmotnoprávných ustanovení, následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné adekvátne v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3 CSP vyčerpávajúco preskúmateľne a presvedčivo odôvodniť a v rámci neho sa vysporiadať so všetkou relevantnou argumentáciou strán predostretou v priebehu konania, včítane odvolacieho. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov konania včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).